Κονσουλάριοι. Βικάριοι.

α ἐπαρχία δράμιμος ἦν Εὐρώπης, ὑπὸ κον-
σουλάριον, ἐπίσης ἐξαίρετον, τάξεως ἰδ. ἔνδο-
ξότατος ἡ μεγάλη ἀποκαθίστασα Βυζαντία-
νὴν ἐξουσίαν, ἔστω καὶ ἡμιότατος Μακεδόνας . . . .

Georgius Syncellus p. 47.

ὑπὸ κονσουλάριον] fuit olim proconsulatus Euro-
pae, quam ejus provinciae dignitatem Imp. Con-
stantinus creato urbis Constantinopolitanae praefecto
mutavit. Socrates H. E. [illegible] ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τῇ νῦν οὖσαν Εὐρώπῃ
ὑπάρχειν, ἐν ἀνδράσιν τοῖς ἄρχουσι. cum enim
ea urbs in Europa quoque fuerit caput, ei ca-
tenus proconsulem habuisse, de provincia du-
bium esse negavit; praesertim cum ex veteram scri-
ptis proconsules Henr. Valesius eruerit, quibus ad-
de Frisius poterit provinciae Europae proconsul
ex Menologio Canisiano 11. Jul. sub Diocletia-
no, et Taurus, qui Constantini M. aetate Thra-
cibus proconsularis imperio praefuit, ex Sozo-
phurogenetae Constantini l. 2 Them. l. quid i-
taque Jo. Harduino, non Valesio solum obloquen-
te.

Georgius Syncellus p. 47.

Fragmenta Wasselinii p. 401

B

Κονσουλάριοι. Βουλευταί.

sed et ipse ἀνδρεάδης ἀρχὴν de diomizum magistratu ad Themistii orat. 17 interpretante, facius: mihi ambiguum non est quin temere a viro doctissimo dissenserit. operae pretium utique fuerat proconsules e veterum monumentis productis profligare, et exemplis ἀνδρεάδου eosdem ac diomizos esse firmare, quorum neutrum cum fecerit, ejus dissensu paucissimi movebuntur. post [illegible]tum autem urbi regiae a Constantio i[illegible], consularis Europam administravit; [illegible] Fradius Proculus in Thesaur. p. CCCLX. 1. consularis provinciae Europae" sub eo imperatore dicitur. erant consulares κονσουλάριοι, ut in Glossis est Nomicis ὑπατικοί, sive consulatu essent functi seu ornamentis consularibus donati: nam Constantinus l. 2 Theod. 1 βουλευτὰς esse monens, consiliarii κονσουλαρίου voce, quam suo in codice legebat, deceptus est. regebant provincias dignation correctoribus et praesidibus potiores, ut l. unica c. Th. de consular. innuit; habebant lictores et fasces, qui fasces consularitatis in l. 4. c.

Norvegiapol. Bouquetas

Th. ad I jul. de ambitu vocantur; et numero quidam sex, unde Paullinus Nolanus Natal. 13 342 de se Campaniae consularis

ergo ubi bis terno dicionis fasce levatus
depositis nulla maculatam caede secuum

ubi vero eo honore erant defuncti illum iterare non poterant, dicuti dicta I ult. de ambitu suscit; quamquam non desinit eorum [illegible] qui iterum gesto honore claruerunt, ~~de [illegible] eorum ex [illegible] qui iterum gesto~~ ibi d. Gothofr. ~~[illegible]~~ originem consularium ab Augusto esse ad Spartiani Hadrian. c. 22 Salmasius disputat.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ